

סעודת

עם הראש ישיבה שליט"א

ידידא לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליון 56
פרשת שלח
כ"ה סיון
שנת ה'תשפ"ה

נביע ירושה

אחד האורחים בסעודה היה חתן מארץ ישראל, הראש ישיבה פנה אליו: "אתה שומע חתן, אתה כבר הולך להתחתן, שתדע, שילד שבוכה, זה כבר סימן טוב". ואחר כך הוסיף הראש ישיבה: "אותו דבר זה גם ברוחניות, אם אדם שרחמנות עליו נופל, אם הוא בוכה ומדבר אל השם זה סימן טוב שהוא עירני. אם הוא כבר לא בוכה, זה כבר לא איכפת לו שהוא נופל, אז הוא צריך כבר רחמים גדולים.

הראש ישיבה כיבד את החתן מארץ ישראל להרים את הגביע לקידוש, והראש ישיבה הכריז: "כולם קמים לקידוש. והראש ישיבה קידש בנעימות עם הנוסח המתוק והשמח שלו על יום טוב, אחרי שתיית הכוס אמר הראש ישיבה: "תענוג - תודה להשם" ושלח כוסית יין לאשתו, ואחר כך מזג הראש ישיבה יין לכל הכוסיות, ראיתי שיש להראש ישיבה עבודה שלימה עם שליחת היין לכל אחד (כבר היה מוכן מראש על השולחן כוסיות מחושבן על פי האנשים שהולכים לבוא לסעודה לכל האורחים ולכל הילדים הראש ישיבה בעצמו מוזג את כל הכוסיות, ובשעה שהוא מוזג הוא מפרט את כל השמות למי צריך לשלוח את זה, (יש לו חשבונות למי קודם ולמי אחר כך) ולזוגות שבאים הוא מוזג שתיים והוא אומר פעמיים את השם של הבעל, אצל אחד האברכים שהיו שם שכח הראש ישיבה למוזג שתי כוסיות, והאברך (תלמיד חכם) היה לו מורא רבו ולא אמר כלום. אחר כך נשאר כוסית אחת ריקה שאל הראש ישיבה את האברך "אשתך כבר קיבלה?" והוא ענה: "לא" שאל אותו הראש ישיבה: "למה אתה לא מתמסר בשביל אשתך?"

הראש ישיבה הראה לי את הגביע שבו עשה קידוש ואמר שהגביע יש לו חשיבות מיוחדת (מדברים מגביע קטן וישן מכסף אמיתי חרוט על זה י.ר. והראש ישיבה סיפר לי שזהו גביע שהסבא שלו הרב יחזקאל ראטה זצ"ל קיבל מתנה מאמא שלו בבר מצווה שלו (י.ר. זה השם של הסבא שלו) הראש ישיבה סיפר שהסבא שלו היה משתמש עם זה כל השנים בליל הסדר. אחר כך בשנים היותר מבוגרות נתנו לו כלים יפים ויקרים מכסף, והגביע התגלגל על השולחן בתוך עשרות גביעי הכסף הישנים (לא מדברים על הגביעים העבים של היום, רק כמו פעם גביע דק שבשעתו

אני מודה להקדוש ברוך הוא שבשביעי ואחרון של פסח האחרון זכיתי אחרי הרבה תפילות להיות בקריה הקדושה של ברסלב, וגם זכיתי לאכול את הסעודות אצל הראש ישיבה שליט"א. ובעזרת השם אני אנסה עד כמה שאני זוכר לשתף את החברים היקרים שמחכים לשמוע, ורוצים ללמוד איך לעשות סעודה שמחה כמו שהראש ישיבה מלמד אותנו כל הזמן בשיעורים שסעודות השבת צריכות להיות רגוע ושמח כדי שהילדים יקבלו נעימות ביהדות.

כמובן שאין באפשרות להעביר את הרגשות המדוממות והנעימות של האוירה שהייתה שם, ובכלל כשהראש ישיבה מדבר וכשרואים איך הוא מנהל את השולחן השבת, אז כל תנועה והדרך איך שהמילה נאמרת ועל הסביבה על מה הוא מגיב ועל מה הוא מעלים עין, זה כל דבר לימוד לעצמו שעל זה נאמר אינו דומה שמיעה לדאיה.

את מה שכן אפשר לכתוב אלו עובדות יבשות שהיה ואת מה ששוחחו, ואת זה גם אפשר רק לכתוב חלק, כי זה בלתי אפשרי לזכור כל פרט ואת הסדר איך ששוחחו את זה, אבל אני מקווה להשם יתברך שאת המעט שאני כן מביא כאן גם יהיה משהו כדי ללמוד ממנו לעובדא ולמעשה שיכלו ללמוד איך יכולה סעודה להידאות אם מבקשים על זה מהשם יתברך.

אם הוא בוכה זה טוב

כשהגעתי אמר לי הראש ישיבה: "אני שמח שאתה כאן, אני מאוד שמח שאתה האורח שלי".

הראש ישיבה סידר לכל אחד את המקום שהוא יישב. כשכולם התיישבו התחיל הראש ישיבה לשיר שלום עליכם ואת הזמירות בישיבה. כשהגיעו לקטע של 'מודה אני' אמר הראש ישיבה שכשיום טוב חל בשבת שרים כאן את ה'אשת חיל'.

כשסיימו את הזמירות לקח ראש הישיבה את ההדסים ושאל את הילדים למה מריחים שני הדסים, ויחזקאל'ע הקטן נתן צעקה שהוא יודע אחד הוא לזכור ואחד הוא לשמור.

לפני עשיית הקידוש טיפס אחד מנכדי הראש ישיבה - ילד קטן על כיסא, והכיסא התהפך, והילד נפל. ברגע הראשון כולם נבהלו מהקול של הנפילה. והילד התחיל לבכות, והראש ישיבה נענה: "אם הוא בוכה זה טוב - זה סימן טוב, אם ילד נופל והוא לא בוכה אז זה בעיה.

זה עלה חמישים או מאה שקלים שכל ילד / בחור בר מצווה קיבל במתנה מכל סבא / סבתא בסנדקאות או בבר מצווה) הראש ישיבה סיפר שהוא שאל את סבא שלו אם הוא יכול לקחת את זה, אמר לו סבו שהוא יכול לקחת את זה לעצמו הבייתה, אבל שהוא יידע את החשיבות שלו שאת זה קנתה לו אימו לבר מצווה. והראש ישיבה הוסיף עם חיוך, שאפילו שירצו לעשות ממנו חצר אדמו"רות הוא יישאר להשתמש דווקא עם הגביע הזאת

המתנה הכי טובה שלי

הראש ישיבה אמר שלא לשלוח לו מתנות. אחר כך הצביע לי הראש ישיבה על השולחן: אתה רואה את זה (היה שם צלחת יפה מכסף כמו שהאדמו"רים אוכלים בהם את המרק או את הליפתן, הראש ישיבה משתמש עם זה כמלחיה) את זה הביא לי אברך מתנה לחמישה עשר בשבט, האברך בא מחצר רבנית, ששם משתמש האדמו"ר עם כלים גדולים ויפים מכסף, והוא חשב שהוא הולך לקנות צלחת יפה ויקרה של כסף מתנה להראש ישיבה שיאכל בזה את המרק, כשהוא בא להביא את המתנה אז באמצע הדרך הוא חשב לעצמו, מה קורא איתי, את זה אני הולך לתת להראש ישיבה, הראש ישיבה לא הולך לרצות לקחת בכלל את זה ממני. אז הוא חזר והסתובב חזרה וסיכם שהוא מתבייש לבוא עם זה להראש ישיבה, על הדרך חזרה לביתו הוא חושב לעצמו אני בכל זאת רוצה להביא מתנה להראש ישיבה כהכרת הטוב שהוא שינה לי את החיים והכניס את השם יתברך לבית שלי, איזה מתנה אני כן יכול להביא להראש ישיבה, והוא סיכם שהוא יביא מתנה שאל זה כן ישמח הראש ישיבה, מה יהיה המתנה? "הוא יקבל על עצמו שלא להביא הבייתה את האפיקומן החבוי - את הטלפון הבייתה".

וכך היה, מאז הוא הפסיק להביא הבייתה את הטלפון, הוא משאיר את זה כל יום במשרד. אחר כך הוא בא עם הצלחת אל הראש ישיבה וסיפר את כל הסיפור ואמר להראש ישיבה: "המתנה שאני מביא זהו הקבלה להחזיק את הבית שלי נקי, אבל היות וכבר קניתי את הצלחת ואין לי מה לעשות עם זה, אני מביא את זה להראש ישיבה". והראש ישיבה אמר: "זה מאוד טוב, לזה יש חשיבות אצלי" והוא הניח את זה כדי להשתמש עם זה בפסח.

אחר כך הסתובב הראש ישיבה אלי ואומר בחיוך: "אתה הרי הולך לכתוב יום טוב עם הראש ישיבה, באמת תכתוב שיידעו, שאם אחד רוצה לתת לי הכרת הטוב, שיחזיק את ביתו נקי מהכלים, זהו המתנה שאני שמח עם זה".

דג קרפיון

אחד האברכים הכין מצה לכל אחד והיה מוכן בצד קופסא גדולה עם מצות בשקיות פלסטיק ובחור הכין מצה בכל שקית, הוא ניסה להכניס את המצה כשהיא שלימה, אבל זה

לא נכנס, אמר לו הראש ישיבה: "זה יכול להיכנס רק צריכים לדעת איך לסובב את זה, אצל אבי אני הייתי מכין את זה". הראש ישיבה לקח את זה וסובב את זה לכאן ולשם והמצה נכנסה, למעשה הביא אחד אחר כך שקיות שהם היו יותר גדולים במשהו, נענה הראש ישיבה: "חשבתי שהם היו הכי הגדולים אתה מוחל לי?"

והראש הישיבה הכריז: "שכולם ילכו ליטול ידיים, והילדים שיבואו לכאן". והראש ישיבה לבד נטל את ידי כל הילדים, והתיישב לחכות שאשתו תכנס לסלון. ואחר כך אמר את ברכת המוציא ושלח מצה לאשתו.

כשרציתי לעשות לחם משנה ביחד עם שכני לשולחן אמר לי הראש ישיבה שלא צריכים להוציא את המצות מהשקית, ואפשר לעשות לחם משנה כשהמצות בשקית.

והראש ישיבה שאל אותי אם אני רוצה קרפיון (רק הראש ישיבה אוכל דג קרפיון, אבל שאר המשתתפים אכלו דג סלמון) ואמרתי שזה לא משנה לי, אמר הראש ישיבה שיתנו לי קרפיון. למעשה לא הסתדרתי עם הקרפיון, והראש ישיבה הבחין שאני לא אוכל נורמלי את הדגים, אמר הראש ישיבה לאשתו: "הוא לא מסתדר עם העצמות, תדאגי שיתנו לו את הדג האחר".

והראש ישיבה אמר כל הזמן לאשתו שהאוכל מאוד טוב, יש בזה את כל הטעמים, ושהאורחים גם אומרים שהאוכל מאוד טוב.

מעניין לציין: שאפילו שהראש ישיבה החמיר את החומרות של פסח, שיאכלו את המצות דווקא בתוך שקית וכדומה, בכל זאת לא היה בשביל זה אוריה של לחץ. לילדים שאוכלים שרויה שאל הראש ישיבה בצורה יפה: "אתה רוצה להשרות? אז תיקח צלחת חד פעמית". לבן שלו שהשנה הולך להיות בר מצוה, אמר הראש ישיבה: "בשנה הבא לא תוכל כבר להשרות". והכול ברוגע ועם חיוך.

תשאלו משהו

הראש ישיבה פנה אלי: "נו תגיד משהו, ושאלתי אם אני יכול להגיד דבר תורה, אמר הראש ישיבה אתה יכול להגיד את מה שאתה רוצה, אז אמרתי איזה פירוש, והראש ישיבה מאוד נהנה ואמר לי: "מאוד יפה, מאוד יפה".

ואחר כך אמר הראש ישיבה לאורחים האחרים שיגידו משהו, והוא פנה לאחד האורחים: "תגיד משהו, ספר משהו, תשאל משהו".

ואחד האורחים שאל איך הוא יכול לקרב את המשפחה שלו, הוא רואה איך שהאחים שלו מסתובבים בבין הזמנים, הם יוצאים מדעתם מרוב שעמום, הוא מנסה להגיד להם שהם יגידו משניות או גמרא, ויהיה להם חיות בחיים שלהם, אבל זה לא הולך, הם לא שומעים. אמר הראש ישיבה: "אצלי זה גם ככה, חלק גדול של המשפחה המורחבת שלי שומעים וחיים מהשיעורים, אבל יש כאילו שלא מבינים, מה כל הרעש? מה

והיא טובבה את המילים כדי להגיד שהצדיק עובר על יד המילונים שלי והוא לא קונה מילון?)).

והוא שמע את הלומדות והוא נתן מבט לראות מי אמרה את זה, אחר כך הוא נהיה שבור מאוד למה הוא הסתכל על אשה, והוא בכה מאוד אל השם יתברך, עד שנפל בו רעיון, ההלכה הרי אומרת שאסור להתחתן עם אשה רק אם ראו אותה קודם, והוא חשב שאם הוא יתחתן עם הבחורה הזאת, יצא שזה שהוא ראה אותה קודם לא הייתה עבירה, כי הוא הסתכל עליה כדי שיוכל להתחתן איתה.

הוא התעניין מי היא הבחורה, היא הייתה בחורה ממשפחה ענייה מאוד, והוא ביקש מהאבא הקדוש שלו שהוא רוצה להשתדך עם הבחורה הזאת. אמר לו אבא שלו שאין מה לדבר על זה, כי הם היו מגזע של רבנים גדולים ומיוחסים, והבחורה באה מבית מאוד פשוט. אבל הצדיק לא רצה להניח את זה והוא הפציר באבא שלו שכן יעשו את השידוך, אז הצדיק המראה יחזקאל שלח מכתב לסבא הישמח משה והוא ענה שיעשו את השידוך.

אחד האורחים שאל את הראש ישיבה בהתפעלות, מאיפה ידעה הבחורה את הרש"י ולחזור על זה כל כך טוב על המקום? אמר לו הראש ישיבה: "נראה שכדי שהשידוך תצא לפועל עשו מהשמים שהבחורה תדע בדיוק את הרש"י הזאת, ומהשמים שמו לה את המילים האלו בפה.

השם יתברך צוה

הראש ישיבה סיפר והמחיש מאוד יפה לילדים הקטנים, את הסיפור מבעל הקדושת לוי הקדוש, איך שהוא התחפש ועבר בפסח בין כמה יהודים פשוטים וזולים, הוא אמר להם: 'אני נותן לך מאה דולר ותביא לי בקבוק בירה' והיהודי הזול צעק: "מה קורה איתך? אתה לא יודע שעכשיו זה פסח ובירה זה חמץ?" אמר לו הקדושת לוי: "אני הוסיף לך יותר כסף, מאתיים דולר" וכך הוא עלה עם ההצעה לשלוש מאות, והוא מנסה: "אולי באלף דולר אתה כן יכול להשיג לי בקבוק בירה" עד שהיהודי התרגז והוא לקח מקל וצעק: "אתה נורמלי? לך מכאן, עם הכסף של כל העולם לא יהיה לי חמץ בפסח, כי הקדוש ברוך הוא לא מרשה!!"

אחר כך הלך הקדושת לוי בשקט אל גוי ואמר לו שהוא צריך קצת אבקת הרחה (הממשל הרוסי אסר לסחור איתם, ואם תפסו מישהו שמחזיק את זה עצרו אותו בבית הסוהר או ששלחו אותו לסיביר).

אומר לו הגוי: "מה קורה איתך? אתה לא יודע שהמשטרה אוסרת לסחור איתם?" אמר הקדושת לוי: "אני אתן לך מאה דולר", אמר הגוי: "אבל המשטרה הרי אוסרת", אמר הקדושת לוי: "אני אתן לך מאתיים", [והראש ישיבה כל כך המתק את הסיפור איך שהגוי מסובב את האף ואומר:] "אתה יודע מה, בא נעשה את זה בשלוש מאות והעניין יהיה מסודר, אתה תיתן לי שלוש מאות דולר ואני ילך עם שקית ברחוב ובאמצע ההליכה

אתה רוצה כאן? מי לא מדבר כאן אל השם יתברך? מה אתה מחדש? צריכים לזכות לזה."

גבר מהול

הראש ישיבה סיפר: שכשהוא פתח את הישיבה, מחרחרי ריב הסתובבו בין רבנים עם לשון הרע מזויפות כדי שהרבנים יוציאו חתימות נגד הישיבה. אז כמה אברכים - תלמידים של מוהרא"ש הלכו במסירות נפש אל הרבנים להסביר להם מי הוא הראש ישיבה. אחד הרבנים שהם הלכו היה רב גדול, הם ביקשו והסבירו שאם הרב הזה יצא ויהיה בעד הראש ישיבה אז המחלוקת תיעצר, אמר הרב שאם הראש ישיבה יעזוב את רבינו, הוא יסכים לצאת עם קול קורא שיהיה בעד הראש ישיבה, אבל כל זמן שיש לראש ישיבה שייכות עם ברסלב ומוהרא"ש, הוא לא יכול לעשות כלום.

בהזדמנות סיפרו את זה למוהרא"ש, אז מוהרא"ש זי"ע אמר, שהגויים טוענים אל היהודים שיתערבבו איתם ויהיו גויים, והיהודים עונים: "אנחנו כבר מהולים, אנחנו כבר לא יכולים להיות בחזרה ערלים". אותו דבר זה אתו, הרבי כבר מהל אותו ופתח לו כבר את הלב אל הרבנו של עולם, איך זה אפשרי לסחוב אותו מרבינו. הראש ישיבה אמר שהיה לו חיות וחיזוק עצומה מזה שמוהרא"ש אומר את זה עליו שרבינו כבר מהל את הלב שלו.

והראש ישיבה שוחח ובילה ברוגע, ודיבר על דא ועל הא, ונסחב מנושא לנושא. אחת השיחות הייתה שהראש ישיבה פירט לכל הילדים שלו על מי הם קרואים, ולמה לא יכלו לתת להם את השמות האלו ורק את אלו, ולכל ילד הוא סיים: "ולכן זכית שיהיה לך השם הקדוש הזה..."

שידוך עם בת פשוטה

והראש ישיבה סיפר: שהסבא שלו הרב יחזקאל זצ"ל קרוי על שם המראה יחזקאל הקדוש מקאלסבורג זצוק"ל כי האמא שלו הייתה חולה מאוד לפני שהתינוק נולד, הרופאים מאוד הפחידו אותה שהיא מורעלת ושניהם הם בסכנה. והאבא הר"ר יצחק אייזיק ז"ל נסע לקאלסבורג אל הציון של המראה יחזקאל הקדוש (הוא היה נכד) ובכה אל הקדוש ברוך הוא, והוא הבטיח שאם תהיה רפואה לאשתו ויולד ילד בריא הוא ייתן את השם יחזקאל על שם המראה יחזקאל. וכך באמת זה היה. הראש ישיבה גם סיפר לילדים סיפור מעניין מהבן של המראה יחזקאל הקדוש הרה"ק ר' מענדל מדעעש זצוק"ל הסבא של כל אדמ"ורי דעעש, כשהוא היה בחור היה צריך ללכת דחוף לאיזה מקום, והוא עבר דרך השוק, שם עמדה בחורה ענייה ומכרה מילונים, והיא ראתה את הצדיק עובר עם יראת שמים ועם שמירת עיניים אז היא אמרה: "צדיק זה בא לבית מלוני ויפטר בלי מלוני" (המילים האלו לוקח מרש"י בפרשת ויצא,

אני ירפה מהשקית בטעות, ואתה תלך במקרה אחרי, תעשה השבת אבידה, תיקח את האבקה בשבילך, וכך אף אחד לא יראה!!" אחר כך הרים הצדיק את ידיו הקדושות אל השמים ואמר: "ריבוננו של עולם, הקדוש ברוך הוא, תביט כמה יהודים קדושים ויקרים יש לך, לגויים יש משטרה חזקה עם אזיקים, יש בית מאסר שבו עוצרים את מי שלא מציית, ועם כל זאת בשביל כמה מאות דולר הגויים יסחרו עם זה בסתר, אבל היהודים בלי משטרה בלי בית מאסר הם מצייתים, רק בגלל שכך ציווה השם יתברך".

עם שוקו או בלי?

אחד המשתתפים בסעודה היה המגיד שיעור של הישיבה הירושלמית מו"ה משה שמואל שטייטל שליט"א, הראש ישיבה שאל אותו איך מתנהלת הישיבה בירושלים, והאם הוא מוכן לקבל בחורים חדשים לקראת זמן הקיץ, והוא סיפר להראש ישיבה שאנשים התלוננו שבצהריים (אחרי לימוד של כמה שעות משחקים הבחורים בעונג, וזה עושה רעש, אולי שיחפשו מקום חדש יותר גדול, והראש ישיבה שאל האם המיקרופון שמסתובב ומכריז בכל דקה על הלוויות בירושלים זה לא מפריע? והראש ישיבה סיפר בדיחה שאחד התקשר להזמין הכרזה של לווייה, ושאלו אותו עם שוקו או בלי שוקו? עם שוקו זה עולה מאתיים שקל בלי שוקו זה רק מאה שקל (שוקו פירושו כוס עם קקאו וחלב שילדי ירושלים שותים בדרך לתלמוד תורה) שואל אותו היהודי המזמין איך מגיע שוקו ללווייה? ענו לו, אם אתה רוצה שיכריזו עם הפסוק "שוקעה השמש בצהריים" עם הניגון הירושלמי זה עולה יקר, אבל עם אתה רוצה שיכריזו סתם הלווייה של הרב החסיד, אז עולה רק מאה שקל.

הילדה הקטנה של הראש ישיבה מלכי (בת שנה וחצי), אמא שלה (אשתו של הראש ישיבה) רצתה להאכיל אותה עם כפית, אבל היא התעקשה שהיא רוצה לקחת לבד את האוכל לפה, והראש ישיבה אמר לה בקפדנות: "לא, אסור לקחת לבד, רק אמא נותנת" הראש ישיבה חזר על זה עוד פעם עד שהיא צייתה. והראש ישיבה אמר שאפשר לחנך לדרך ארץ כשהם ילדים קטנים. הוא סיפר שהיא הייתה ישנה במיטה של אמא שלה לילה אחרי לילה, עד שהם החליטו "היה מספיק, היא נשארת לישון בעריסה שלה", הראש ישיבה אומר שהוא החליט שהוא הולך להיות ער והוא מוכן אפילו לעשות שלוש שעות של התבודדות, היא באמת התעוררה ובכתה שהיא רוצה להיכנס למיטה של אמא, והראש ישיבה השכיב אותה בחזרה, היא קמה עוד פעם ועוד פעם, והראש ישיבה לקח אותה כל הזמן עם אהבה והחזיר אותה לשכב ברוגע ללא כעס, אבל ברוגע ובחזקה הוא אמר: "את הולכת לישון בעריסה שלך". וכך הדבר נמשך שעה וחצי, אחר כך היא נשכבה יפה בעריסה שלה ונרדמה במתיקות, מכאן והלאה זה כבר היה יותר קל, היא נשארה יפה בעריסה שלה.

אחר כך שר הראש ישיבה כמה שירים של יום טוב ואמר לאחד הבחורים לשטוף את הכוס, הוא אמר לו שישטוף את זה רק במטבח ששם הכשירו. בירכו ברכת המזון ואחר כך רקדו על השיר הרחמן הוא ינחילנו יום שצדיקים וכו' ובשעת הריקוד שימח הראש ישיבה. ואחר כך אמר הראש ישיבה: "הולכים לבקוע את הים".

שירת הים בשמחה

ירדו לבית הכנסת כדי לרקוד את השירה. זה היה מעמד יפה ושמח שרו ניגונים מאוד יפים של יום טוב. הראש ישיבה חילק מיץ ענבים לכל אחד. הוא שלח לכל אחד אישית, כמו כן וידא גם האם כל הילדים קיבלו. ואחר כך שר הראש ישיבה: "אדיר במלוכה, לך ולך אילך אבא לך השם הממלכה". והראש ישיבה קרא לילדים שישירו סולו. והוא הכריז: כל ילד שרוצה לשיר סולו שיעמוד בשורה. הניגון אדיר יש לו הרבה קטעים, כך שהרבה ילדים היה להם את ההזדמנות לשיר סולו, זה היה יפה, משהו מיוחד.

אחר כך הראש ישיבה דיבר שיחה יפה, הוא אמר שצריכים לדבר להשם יתברך לקוות ועם אמונה, ולא לצעוק מתוך אובדן, ועד כמה מחכה השם יתברך שייבקשו ממנו. זה דבר מאוד מעניין שהראש ישיבה הרי מדבר תמיד על לדבר אל השם יתברך, ועם כל זאת הוא אומר את זה בכזה רעננות שזה מורגש כאילו שומעים את זה בפעם הראשונה. אותו דבר בסעודות הוא יכול לספר בסעודה אחרי סעודה את אותה סיפור ואת אותו משחק, אבל הוא אומר את הכול עם כזה רעננות שהילדים גם מקשיבים לזה ברעננות, ואפילו שהוא כבר אמר את זה אתמול.

(חוץ מזה, שזה עוד מתנה שהראש ישיבה קיבל מהשמים, שכל דבר שהוא אומר יש לו חן ונעים לשמוע את זה).

אחר כך רקדו "אז ישיר" זה היה מאוד מרומם ושמח. אחרי כל פסוק עצר הראש ישיבה לשנייה והתחיל את הפסוק הבא ברעננות, וכשהתחיל את הפסוק החדש הוא נתן קפיצה ללמעלה עם כל החיות בכל כוחו כמו אברך רענן, בפסוק הבא היה אותו דבר קפיצה ללמעלה ואחר כך הולכים הלאה, ולאט לאט קלט הקהל והתחיל לחקות, בכל קטע חדש קפיצה ללמעלה וממשיכים לרקוד. היה מאוד שמח ועם שמחה, לא הייתה עין אחת מנומנמת בבית הכנסת.

תודה להשם יתברך שזכיתי שיהיה לי כזו סעודה יפה אצל הראש ישיבה, אני מודה להראש ישיבה על זה שהוא אירח אותי כל כך יפה, ותודה לרבנית על זה שהכינה סעודות טעימות עשירות ובהרחבה. האמת היא שהראש ישיבה אומר לי תמיד, שהוא מכין סעודות פשוטות, זה באמת מסודר על דרך פשוטה, אבל התוכן הוא באמת עשיר, טעים, ובהרחבה גדולה, כל הטעמים.